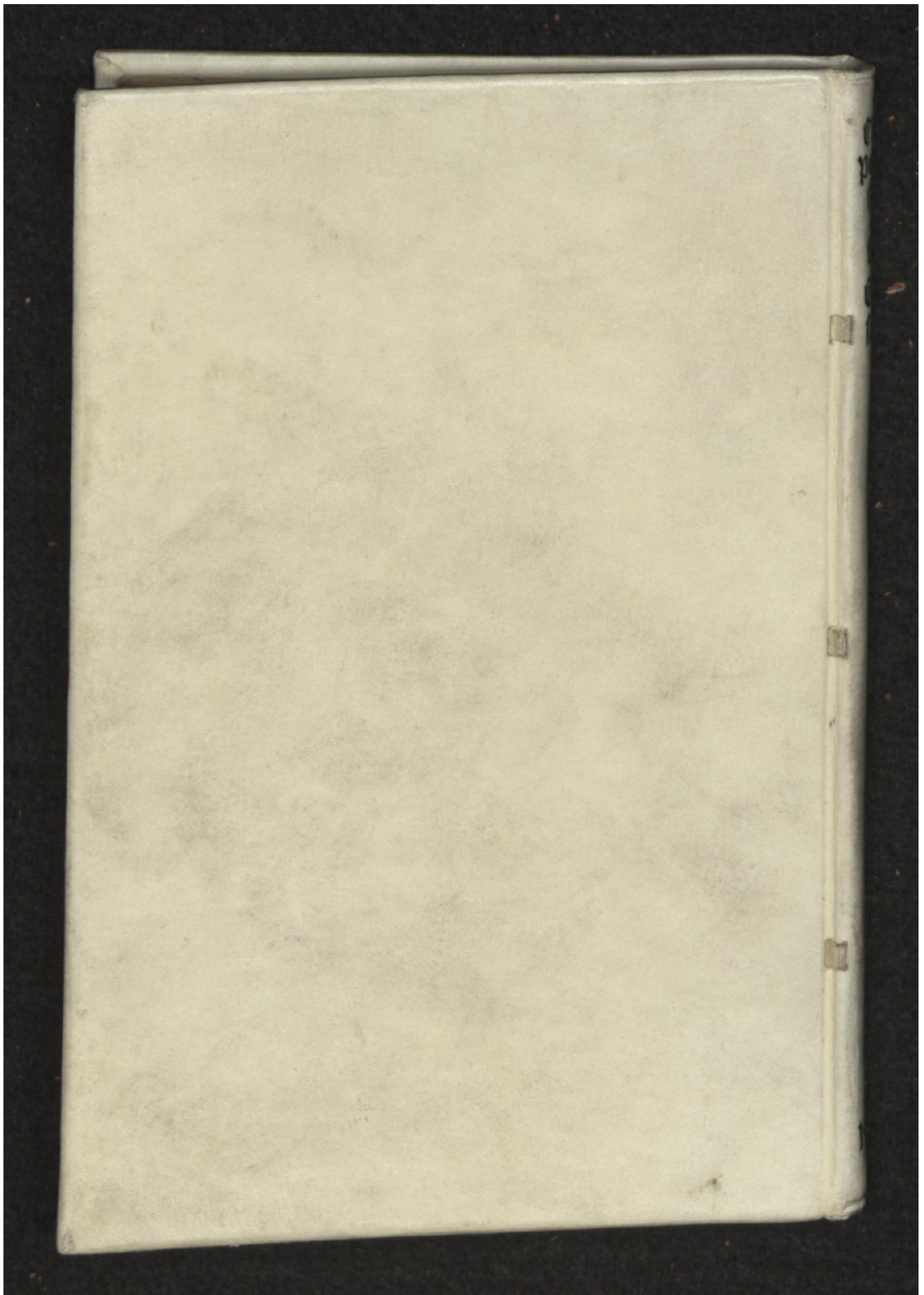

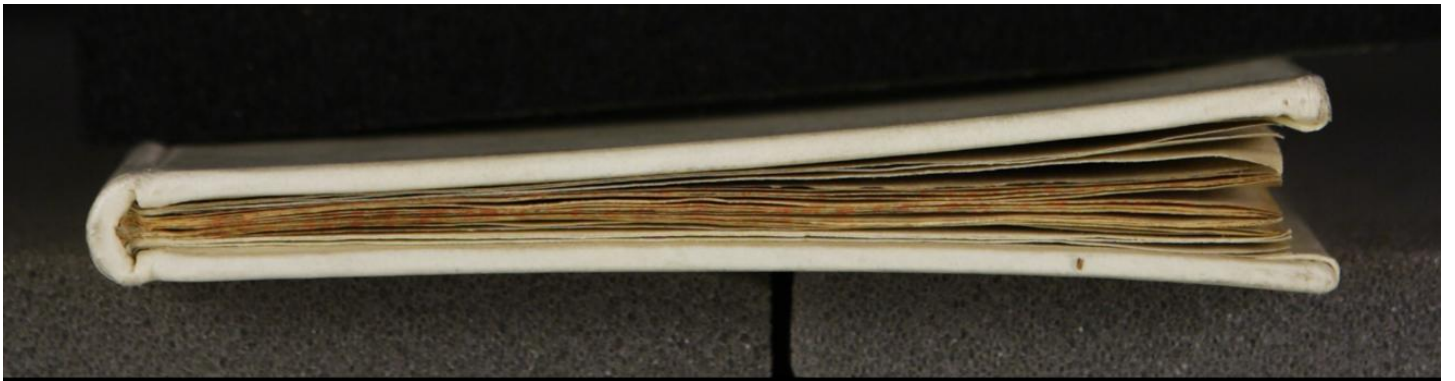
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

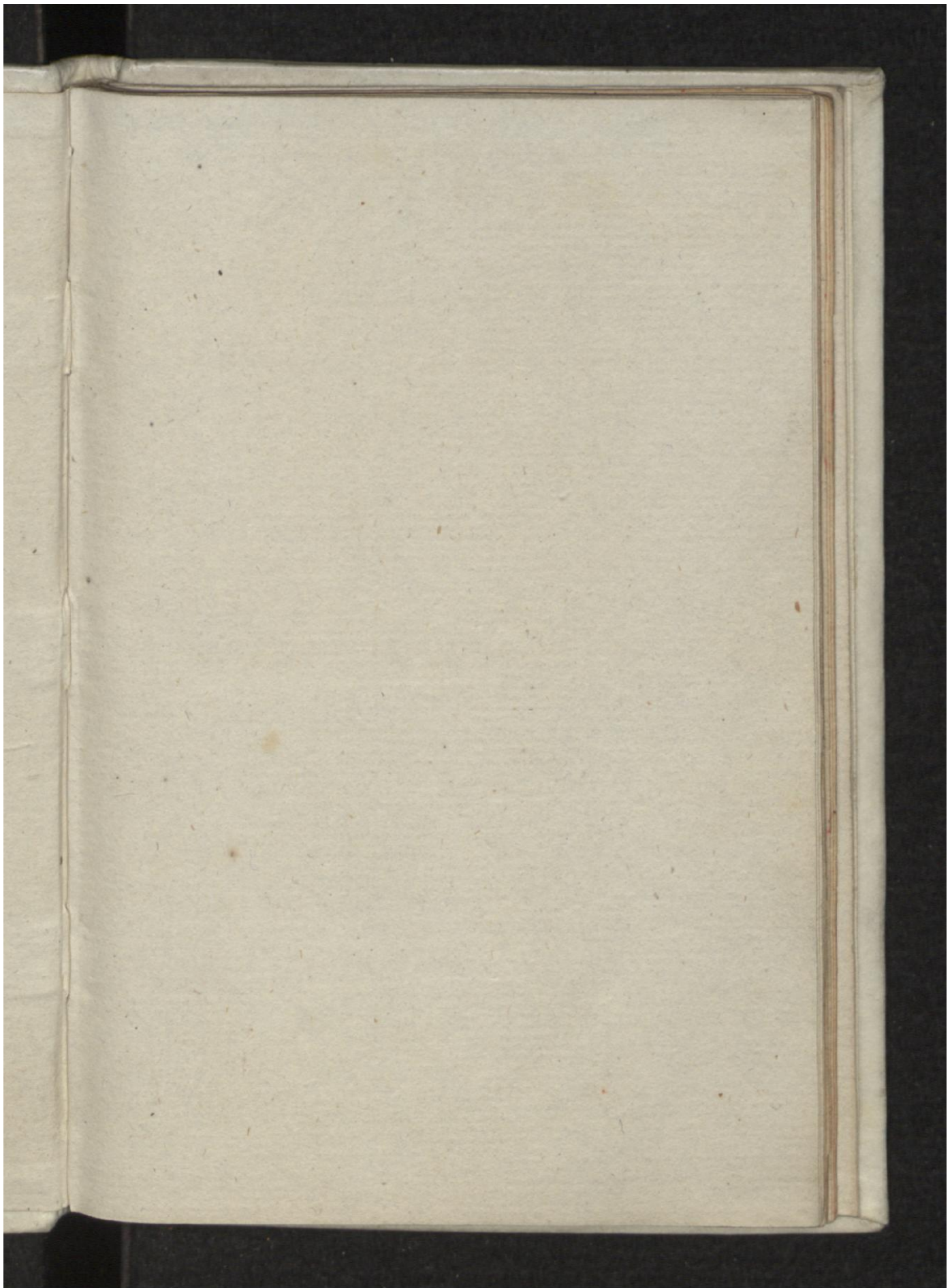
Early European Books, Copyright © 2009 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Royal Library, Copenhagen.
LN 160 8° copy 4

Vilh. Brauns Samling
Box

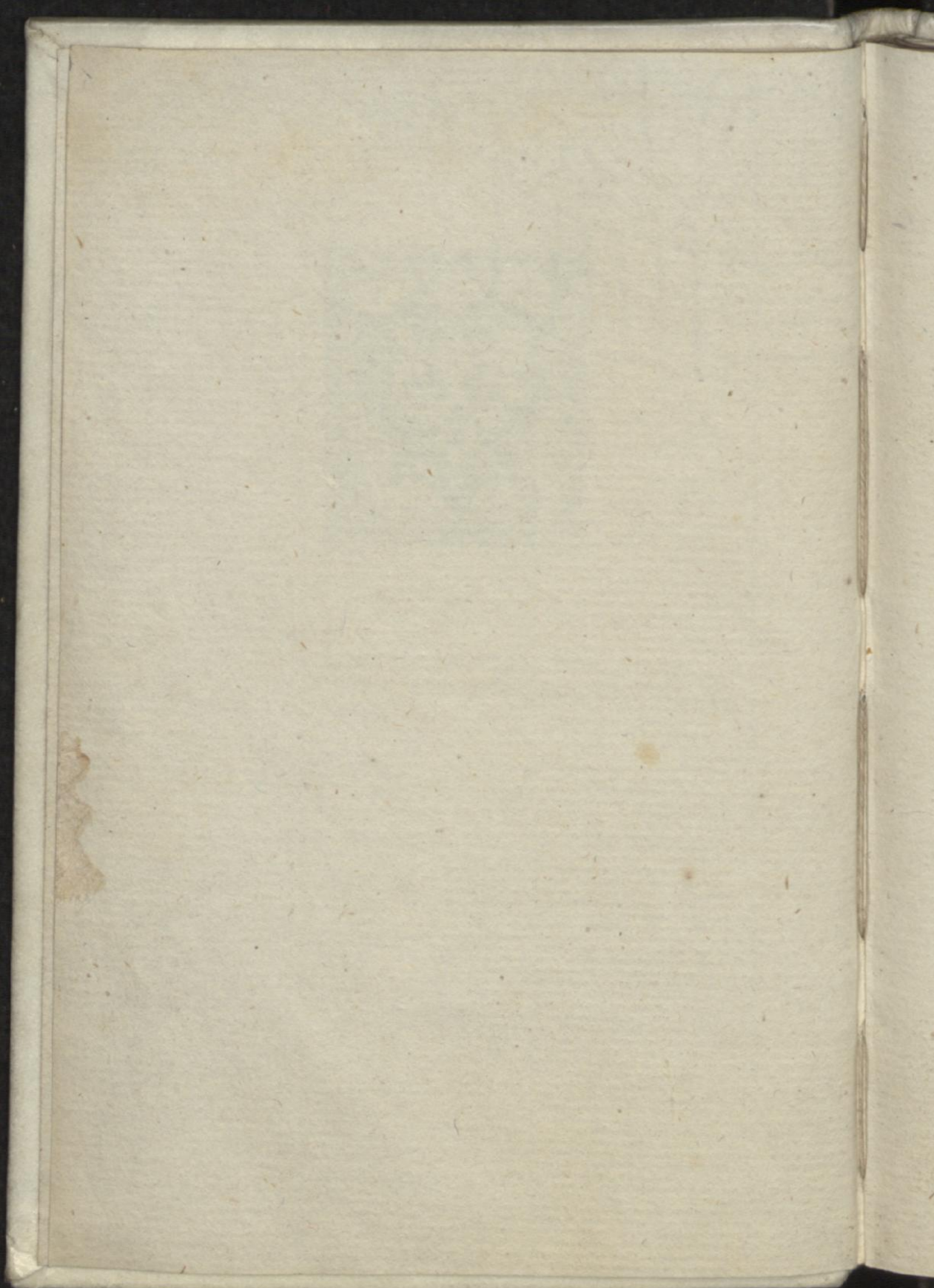

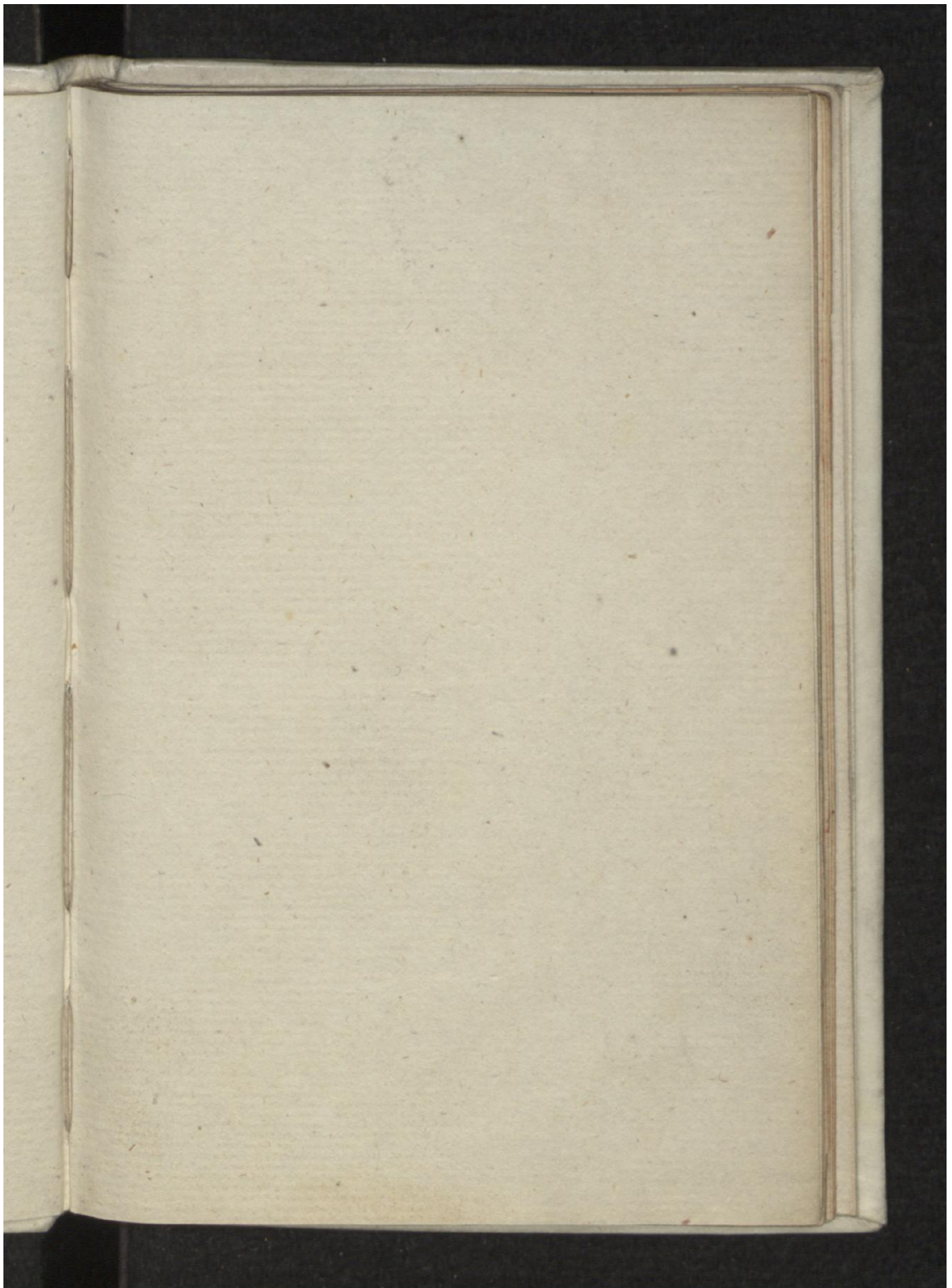
= LN 160 ex. 4

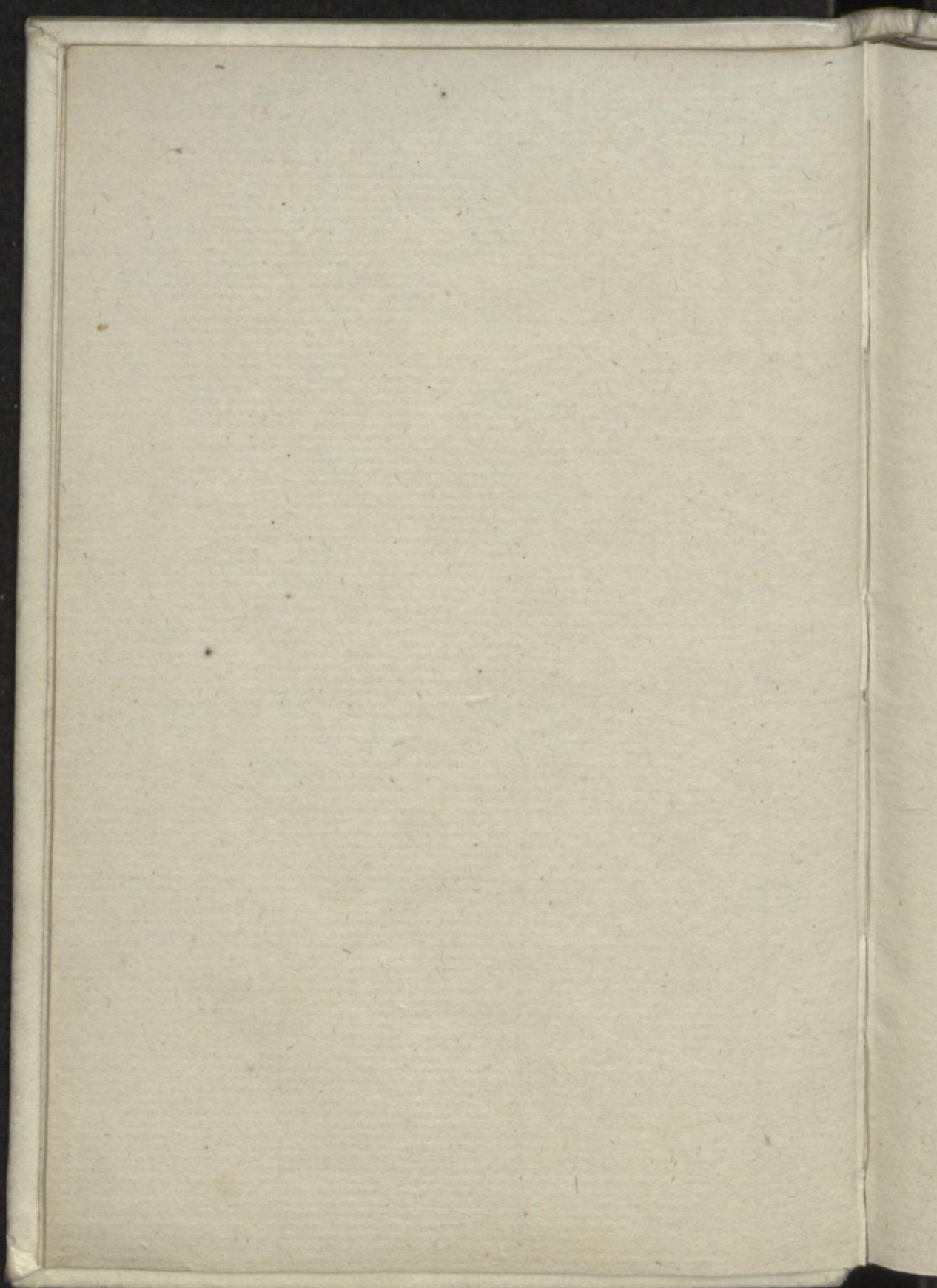

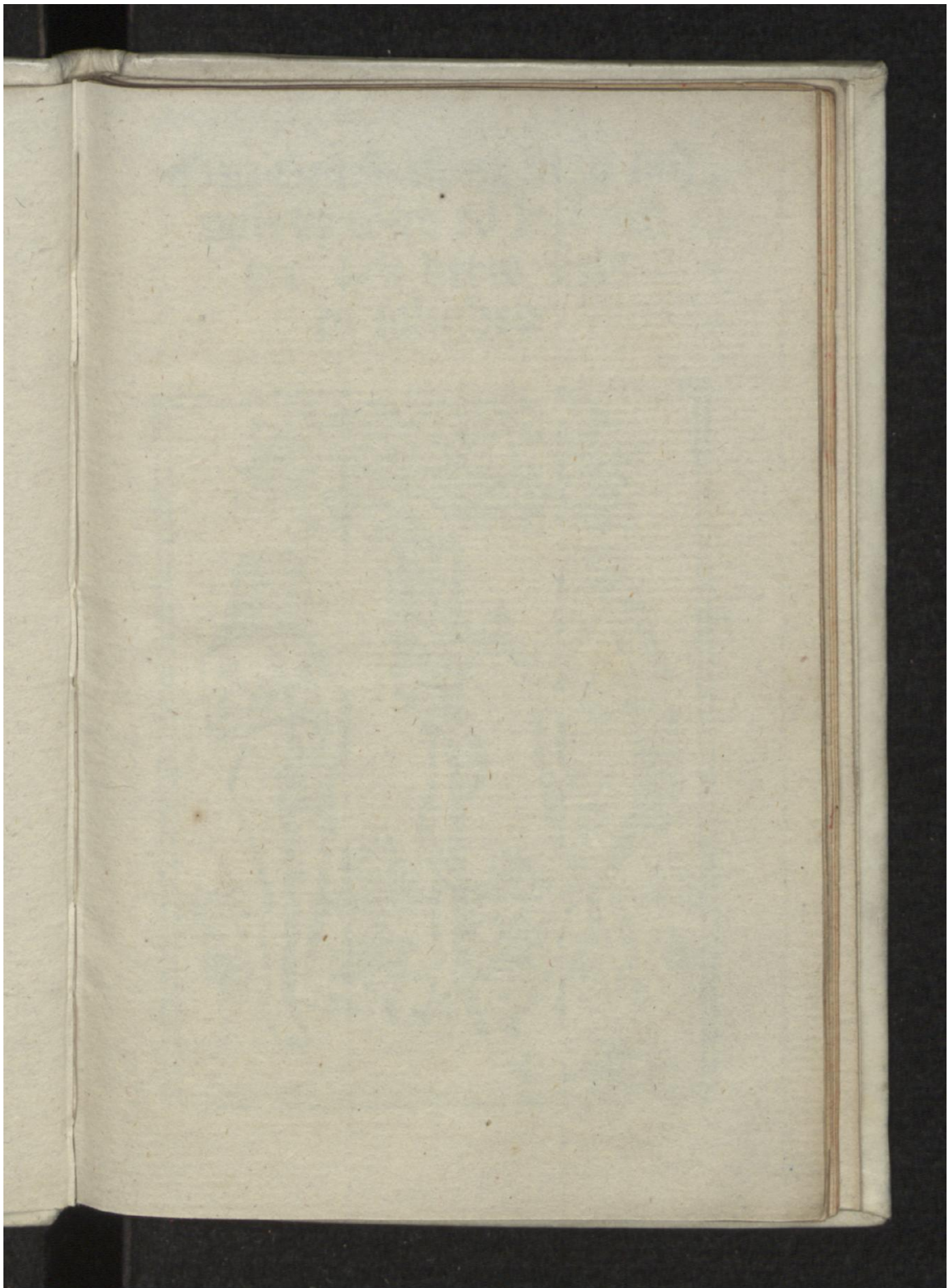

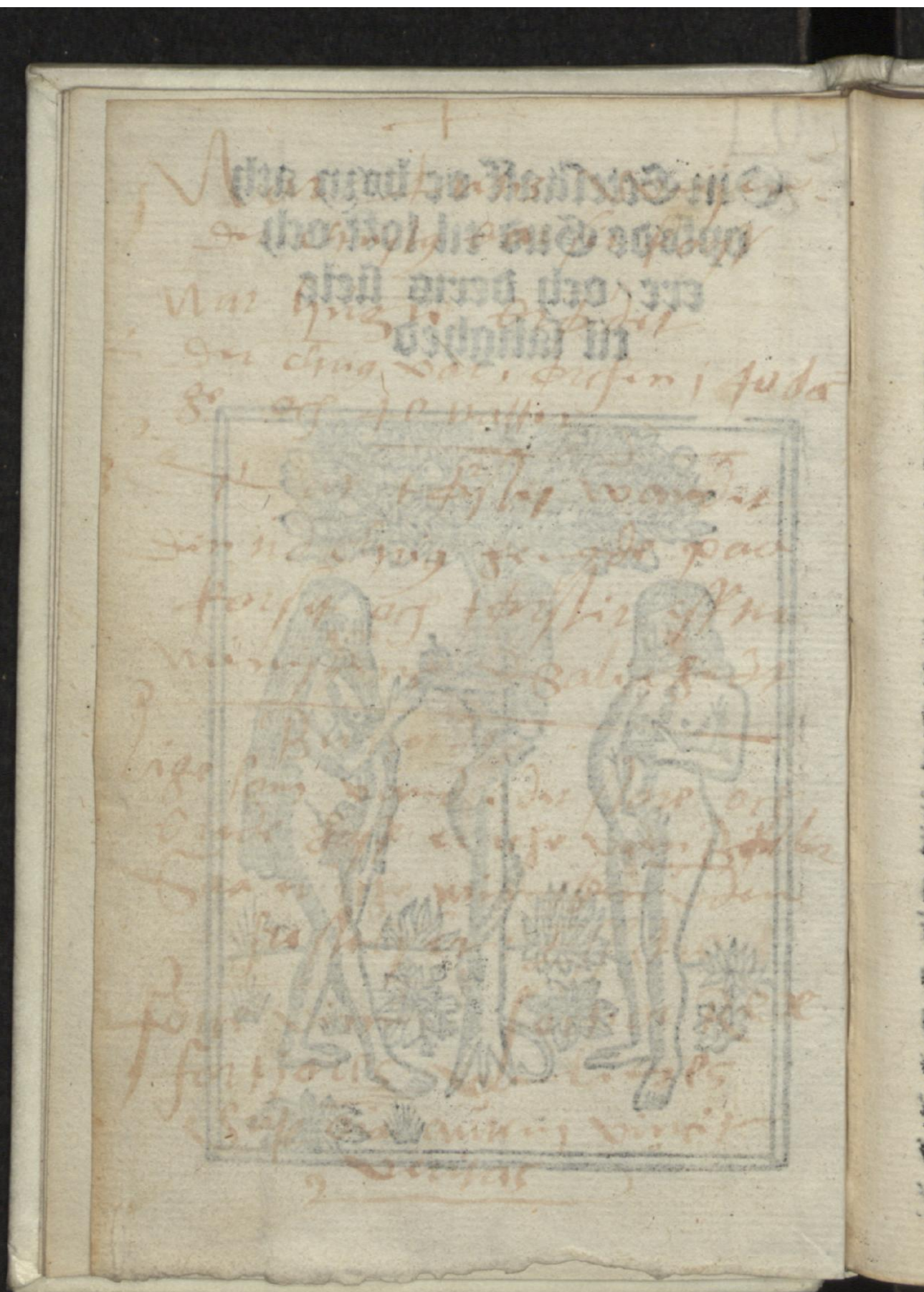

Om Ecteskaff oc barn aeth
opfoede Gud til loff och
ere / och deris siele
til salighed

Er Gud allsomnectigste
hagde skafft Adam Da
ledde han alle diwz och
alt det som hagde lifff
til hanne i blant huilke
der fantz inted som han
nem vor ligt Da sagde Gud det er icke
gaat atz Adam skall vere Ene Jeg skall
gøre hannem en hielperinde som skall al-
tid vare redebøn hoss handen ved hanne
Saa kaste han søffn paa Adam De tog
men han soff itz reffben aff hannem och
fyllede steden igen met kød och skaffte en
qwinde der aff oc ledde hende til hannem
Adā sagde strax disse ben ere aff mine bē
oc det kød er aff mit kød Hwz skall kal
lifff mandide thi hun er tagē aff sin mand
Gud sagde Manden skall forlade fader
oc moder oc bliffue hoss sin hustru oc de
skulle vare to i itz kød Disse ere Gudz
ord met huilke mandens oc quindens be-
gyndelse bescriffuiff oc huorledis de kōme
til sammē Och for huad sag quinden er

skafft/oc huor stor kerlighed der skal være
i ecteskaff mellem hofsbonden oc hustruen

¶ Anden maade

Naar Gud følger icke ecteskaff til sam
me/eller icke kalliff der till/oc er der icke
heller hof/naar det skall ske som en talff
man och medlere / Da gaar det ille til i
framtidē som det pleget gerne at ske/ Det
giffuess oc her till kende i det Ath Adam
fant ingen hustrw før en Gud forsynede
hamne met Eue/ Strax Adam saa hende
da begynte han inderlige ath elske hende/
Oc han kende induertis visselige hof sig
selff/at hun skulle vere hans hustrwe for
di skall man lare vnge menneske/och alle
andre som ville giffuiff Ath de skulle ideli
ge bede Gud aff alt deris hierte Ath han
vil verdis till/at skicke dem ith gaat giff
termaall/ Der till raader och kong Salo
mon dem saa sigendis/ Hwiff och rigdom
giffuiff aff faarelderne/ Men en god for
synstig hustrw giffuiff all enist aff gud/
Saa daer Eua giffuen Adam til sin hustr
ue all eniste aff Gud/ Thi er oc ectes

skaff en mechtig stor ting vdi Gudz afsyn
En dog atz vnge vforlymstige menniske
(vdi huilke legemens begerelser haffue
offuerinact) tage strax huem de fonge le-
gemens løfte til/ Oc bede icke Gud om
en god stalbroder som dem kan vere nyt-
telig til liff och siel och Gud behagelig/
Det er icke gjort for vden sag och Gudz
euige forsyn At han skickede all eniste mē-
niskene til sāmen i ecteskaff/ Oc sagde all
eniste til de andre diur och creatur voper
oc formerer eder/ Oc leder icke mandkøn
till quindekøn blant dem til hobe fordt
er der oc inted ecteskaff emellem vskellige
diur och creatur Men han skaffte Adam
en hustru aff hans eget reffben/ oc ledde
hende til hannem oc gaff dem til hobe/ thi
at Adam begerde hende och gaff sit sam-
tycke fuldkommelige det til/ oc hun desli-
gest at de ville bliffue til hobe

✿ ¶ Tredye maade

Er hustru skafft faar de sag at hū skal
vere hofsbøden til hielp oc trøst i alle ting

a iiii

serdeliff at hun skall føde børn och oplere
dem erlige. Det gøre de en i dag alminde-
lige. Men siden Adam oc Eue fødte bu-
det Da bleff mēnskens begerelse fuld aff
synd. Saa at meste parten giffte dem mæ-
nere at de kunde fuldkomme deriff lege
miss løste oc wkyshed En at de gøre for
børn oc forster skyld/eller at de skulle hiel-
pe oc trøste huer anden i all ting som det
vor først skicked aff Gud

✥ Fierde maade

Døner ecteskaff i kerlighed. Thi at
hosbondes oc hustruens kerlighed bør at
were alderstørst i blant all kerlighed Thi
der staar scressuit Ath manden skall for-
lade fader oc moder oc bliffue hoss sin hu-
strwe. Saa skall oc hustruen forlade fader
oc moder oc bliffue hoss sin hosbonde. go-
de erlige folk holde deth oc saa en i dagh
almindelige

✥ Nu skall huer merke at der er trede
høde kerlighed tili Den første er Naturlig

Den andē er ecteskaffuis kerlighed / Den
Tredye kallis falsk kerlighed / Som er
at̄h elske rigdom / penninge / heder / stor are
eller piger / quinder / eller vinge karle och
mend vde ecteskaff emod Gudz bud / Na
turlig kerlighed han er emellem foreldrene
oc bōmene / mellem søster och brødre och
slectinge / Men Ecteskaffuis kerlighed
han gaar offuer de andre to / Oc han brē
der som ild / Han begerer ingen ting oc ey
helder atspør nogen ting mere en sin hus
strwe / Och hustruens desirgheft hosbondē
igen Oc den kerlighed siger / Jeg begerer
icke dit guld sølff eller penninge Oc icke
helder det eller det aff dig Men ieg beger
dig all eniste / och tinted vden dig

✥ De andre twende kerlighed de bege
re vel andet en det som de syness at̄h elske
Men ecteskaffuis kerlighed han vil haff
ue det som han elsker

Hagde Adam oc Eue bleffuit i deris
wskyldighed oc icke brødet Gudz bud / da
hagde det vered den alder beste och pper
a liti

ligst ting i verden / at bleffuit brudgom el
ter brud / Men den kerlighed er icke nu
saa klar och pur / som han vaar før / Thi
at hosbonden oc hustru en begære nu mere
at bruge deris legemis løfte met huer an
den en da / Der aff kômmer det / at ecteskaff
uis stat kan neppelige nu vere ren eller
blissue saar uden synd / Ecteskaff skeer oc
nu mange stedis paa det at mand skall
icke falde i større synd ❀ Der Adam
vor i sin vskyldighed / da sagde det vered
hannem gantke lath at foruaret sin iom
frudom och leffuit i kyskhed / Men nu i
denne verdens tid / Da er det neppelige
mueligt at nogen kan leffue i iomfrudom
eller kyskelige uden Gudz besynderlige
Naade Fordi haffuer Gierken Gudz søn
vaar Here Ihesus Christus budet men
niskene at leffue i Iomfrudom / Och ey
helder nogen aff hans heilige Apostle eller
Euangelister Och ey helder nogre andre
gode helgene som paa den tid predick
de her i verden effter hannem / Men de

prisede och loffuede Jomfrudom ganske
meget. Oc loffuede dem god och stor løn
oc glede i hiernmerige som hannem kunde
holde oc leffue erlige oc kyskelige. Huo som
kan icke holde hannen men haffuer begerel
ser til legemens løfte. Han giffte sig. Thi
det er bedre at h giffte sig en at h brennis
heer oc siden i heluedis pine. Dog er kys
skhed fast bedre om nogen hender at h saa
den gaffue aff Gudz besynderlige naade.
Doctores i den Hellige scrift optenckte
trende merkelige gode ting om ecteskaff
meth huilke de ville foruare at legemens
begerelse skulle icke vere dødeligh synd i
ecteskaff. Føst fordi at h Ecteskaff regnes
dis da aff dem blant Sacramentene. och
Sacramente er en hellig tingis tegan som
er aandelig hellig och euindelig. Ligeruis
som det sker met dobe. Dobe so presterne
døbe børnene meth. Han merker de hellig
ge och euige Gudz naade som indgydis i
legemet oc sielē til lige paa den so døbis
oc renser hannen aff hans oprindelse synd.

oc gø: alting reen/ oc Gud: bolig i han-
nem/ De aandelige ting ere fast ypperne-
re/ en vduertis oc legemelige ting met huil-
ke de merkis Ecteskaff kallis aff somme
ith Sacramēte for det er en lignelse effter
den alder helligste och edeligste ting/ som
er guddommelig oc mēiskelig nature til-
høbe føpelsse vdi Christo/ som S Poul
siger Ligeruiss som manden och quinden
ere to/ oc de ere to i ith kød Saa er Gud
oc mennisken en Christus/ och Christus
oc kirken ere ith legeme/ fordi er och ectes-
kaff ith Sacramente / Ecteskaff er fordi
en god/ oc en stor hellig ting om det hol-
liff tilbørlige / meth huess lignelse Gudh
merkiss/ thi at der han vor Gud da bleff
han oc menniske/ Oc der han vor i hiem-
melen da hode han oc i menniske/ oc vaar
i dem/ saa skulle oc de som ere i ecteskaff
lessue effter hans exempel

¶ Her skulle alle acte och merke huor
megtig en stor hellig ting ecteskaff er/
Først Gud til loff oc ere som det haffuer

skicket/oc sammieledis ath Ihesus Chri-
stus vor frelsere ville oc anamme mand
her i verden aff Jomfru Maria som oc
vor i ecteskaff met Josep och bleff alliges
uel en klar ren Jomfru/ Och ath Gud
alsommectiste haffuer giffuit mennicken
dette store preuilegium ecteskaff/ paa det
ath deris legemelige begerelser skulle icke
aldels vere dødeligh synd thi de kunde
icke altingis vdslockis i dem/ Oc de ere
dødelige synder saa tit som de ske vden
ecteskaff fordi skulle de som ere i ecteskaff
offueruege deris ecteskaffuis store verdi-
ghed/oc hedre det hustruen skal gøre hos-
bonden tilbørlig veluillig tieniste meth
kerlighed/ Oc hosbonden skall gøre hen-
de deslighest igen/ De skulle oc acte oc be-
sinde ath de icke bruge deris legeme vbe-
quemmelige/for deris onde vbequemelige
begerelser skyld/ Den ande gode ting som
er i ecteskaff det er ath Ecteskaff kalliff
troens bond/ Thi ath troen er ith funda-
mente och den ypperste ting i ecteskaffuit

Thi ath den ene loffuet oc giffuer sig den
anden/ oc forlade alle andre ting/ Och de
som ere bebundne sammen i cetskaff de
haffue luct alle andre veye till for deris le
gemis begerelser/ Saa ath huer bōr siden
ath lade sig nøye met sin egen hustrwe oc
icke beuare sig met nogen anden qwinde
✻ Hustrwen skal icke heller beuare sig
met nogen anden mand saa lenge han leff
uer Gud alsomectiste haffuer tilladet aff
sin naade/ ath de som ere til sammen i ec
teskaff mwe haffue legemelig velløst til
hobe/ En dog ath hustruen haffuer icke
hob til at føde børn/ dog met saa skeell at
det skeer erlige/ at de icke bruge deris løste
wbequemmelige sammen som beest/ Her
maatte nogen spørge at/ Huad ord mand
skall bruge nor nogen vill giffis/ Denne
ting sker nu saa mangfoldelige oc atskyl
lelige i alle land Ath mand ved icke skot
huad mand skall sware her til/ Det er oc
til fare ath skulle mand rettelige randsage
effter de rette ord som der burde at bruges

till/ Da vaare der mange ecteskaff till/ sō
icke met rette vaare ecteskaff Men dog er
ecteskaff alder mest i det aty de samtpöcke
huer andre/ met hierted / O huor mange
ecteskaff skeer der nu alle vegne i verden
for vden de rette ord som det burde til/ ser
delis der som mange trwess oc nödis till
aff fader oc moder for gotz och penninge
skuld aty de skulle tage den til ecte som de
aldrig hagde hw hierte vilge eller synd til
Oc mange twingis oc til met mact och
velde at tage den sō de gide huerken hört
eller seeth/ Oc saadanne leffue siden meste
parten till hobe i had oc kiff/ sorg oc drö-
welse/ oc hassue lidē glede oc löst til sam-
mē i alle deris dage/ deriss siele til stor ska-
de/ Det sker nu saa almindelige at det gö-
ris icke behoff der om at scriffue Men ieg
befaler Gud det vnder huess dom alle lön-
lige ting ere/ Beder fordi Gud altid Alth
han vill verdis til aty gissue alle mēnske
som gissuis ville/ naade til at bede om den
som dem kan vere nøttelig til liff och siel

Disse ord pleger mand mange steds mest
at bruge naar mand gø: gifftermaal ieg
giffuer din min tro. Somme stede sige de
Jeg er din/ oc du est min/ Somme mes
ne atth det er icke nock atth sige saa Jeg
tager dig til min hustru/ Eller ieg vil ta
ge dig til min hustru / Eller atth mand
siger ieg vil lessue oc dø met dig eller met
andre saadanne ord Jeg ville dog helst
døme oc sige effter den hw oc menig som
de personer hassue i hierted til huer anden
naar de giffuis till sammen/ fordi at det
skeer titth atth en giffuer en sin tro hemme
lige/ Oc tager oc siden en anden lønlige/
eller och obenbarlige / som mand en mæ
offte maa haade høre oc see atth det gaar
och saa til mange stede Jeg ved dog icke
om det er alt sandingen som der om sigis
oc scriffuis i atskillelige land oc rige Thi
tøckris mig atth det vaare itth gaat raad
atth forelderne larde oc vnderuiffde deriff
hørn tilforh Atth de icke blwedis ved atth
bede dem atth de ville hielpe dem til giff-

termaall / naar de selffue begerde induer-
tis ath giffuiff. Fordi at lige som daatter
eller søn blwess icke ved ath bede deris
foreldre om kleder hwiss gotz oc anden sa-
adan ting / som snarlige slidis / fortheris
och forgaa. Saa skulle de icke helder bly-
ess ved ath bede om den ting som dem
selff ligger fast mere och store mact paa
baade till liff oc siel / som er om den per-
sone som de gerne ville haffue / oc actede
at lessue oc dø meth i ecteskaff. Saa gior-
de Sampson / Der han saa i en stad en
depligh stor høy pige som hannem vel be-
hagde. Da gik han strax til bage igen til
sine foreldre och sagde til dem. Jeg saa en
deplig høy pige i den stad / och ieg er kar
ath hende / thi beder ieg eder att fly mig
hende til min hustrwe / och de giorde och
saa / alligeuel ath de hagde icke acted ath
giffte hannem da foreldre skulle och lare
oc vnderuise deriss børn ath de skulle icke
giffue dem bort vde deriss samtycke la oc
minde huerken lønlige eller obenbarlige.

Men der er dog mange foreldre diff var
saa haarde mod deriss børn/ och kwe och
true dem saa uskellige at de thaare huer-
ken tale oc mele eller sige dem deris bñst
eller vilge eller bede om det som deris na-
ture storlige begerer/ Och forelderne lade
dem opwope fast til alder (och lade dem
lenge gaa offuer deris tid som de gerne
giffis ville (po det at de kunde saa diff ri-
gere giffternaall til dem/ oc for andre sa-
ger skyld som de selffue best vide En dog
ath giffternaall burde icke ath ske for rig-
dom gotz/ eller penninge skyld/ Och der
offuer komme mange Jomfruer piger oc
møer i fald/ och i stor wanare oc skendsel
for deris foreldris forsonnelse skyld / som
motte vel lenge tilforn bleffuit erlige giff-
te / om de motte songet den som de beger-
rede sø: at hassue meth are/ en dog de tor-
de det icke sige till fader eller moder saar
onde ord trw och hugh skyld
✿ Den Tredye gode ting som er i es-
tekræff/ Det er den fruct som kommer aff

eccteskaff (som) er børn) Det er den merke
ligste oc ypperligste ting for huilken ecies
skaff bør mest ath ske. Och doctores sige
at den fruct aarsager synden. Det er dog
icke nock at songe børn i eccteskaff. Vden
de oc erlige oc tuctelige opfodis Gud til
loff oc are. ath laris oc vnderuissis Huor
ledis de skulle skellige leffue oc omgongis
met andre menniske. Ellers vore det all
enff met Hegninge oc cristne. Thi ath de
føde børn saa vel som cristne i eccteskaff.
En dog diss var at de icke lare dem huor
ledis de skulle loffue och are Gud deris
skabere oc frelsere.

Der ere oc mange som all eniste bes
gere ath haffue børn paa det at de kunde
saa arffuinge til deris gotz och penninge.
Och somme ath de kunde haffue løst och
glede aff dem. Men de acte inted eller oc
en føpe ting ath Gud kunde ske loff eller
are aff dem. som dem burde aldermest at
gøre. Oc tencke oc besinde ath Gud hag
de giffuit dem samme børn. paa det at de

skulle erlige opføde tucte oc lære dem at
elske Gud deris skabere och frelsere offuer
all ting / och deris ieffn cristen som dem
selffue oc leffue cristelige mod alle effter
Gudz bud och vilge
23 Der er oc mange foreldre (diss var)
sø ick selffue vide Gudz bud ord / Huor
ledis skulle de da kende deris børn dem
eller lære dem erlige oc skellige at leffue
mod Gud oc deriss ieffn cristen sø Gud
haffuer budet dem / Der haffuer vared
stor brøft mange stedis diss ver / her til da
gis blant Bisperne oc sogne prester / som
burde at lære deris vnder sorte oc sogne
folk Gudz budord oc den hellige tro / Oc
andre saadanne merkelige ting som høi til
deris sielis salighed / At de kunde siden
frandelis lære deris børn dem Huor ledis
de skulle leffue mod Gud oc menniken /
Hwo dem ick vide eller kunde / de lære
dem en nū oc spørge dem faare aff dem
som dem vide Thi at den alsomnectiste
Gud vill haffue strengt regenscaff paa

den yderst domme dag aff alle menniske
huorledis de haffue opfødt och lart deris
børn at leffue oc tiene Gud. Acter dette
vel fordi alle som ere i ecteskaff / at i in-
geledis forsøme at erlige opføde oc lare
ederff børn at tiene oc frøcte Gud / oc leff
ue tuctelige oc erlige blant alle cristne me-
niske / baade fattige oc rige / lønlige och
obenbarlige

✠ Det er tusinde folt bedre gjort en at
i ginge barfotte til Rom eller til Iherusa-
lem til den hellige graff / eller til Sancte
Jacob i compostelle / eller till nogen an-
den stor hellig sted eller long pilleggrims
reyffe. Thi at der er ingen gerning Gud
mere tacknemmelig. Och forelderne mere
nøttelig oc børnene mere gaffnlig oc salig
til siel oc liff. En at børnene rettelige la-
ris och tuctelige opfødis. Thi de bliffue
da deris foreldre en reth vey till at kom-
me til hiemmerigis rige / som dem haffue
erlige opfødt Gud til loff oc ære

✠ Ligeruis som forelderne kunde fortien

173
dem hiemmerligis rige paa deris bøn. Saa
kunde de oc alder snarist fortiene dem den
euige heluedis pine paa dem / om de spode
dem forfømelige och w erlige op / Vden
Gudz frøct oc god lerdon

✿ Forelderne kunde ingen flemmere / ska
deltgere / oc w hølligere ting gøre mod der
ris bøn / en ath de spode dem forfømelige
op vden twct och are / Det skeer naar de
stede dem til ath lare ath suerge oc bande
oc bespotte andre / oc tale w hølffuiske ord /
oc ath quede w hølffuiske viser / Oc leffue
effter deris egen onde vilge / Och giffue
dem aarsage til ath bliffue hoffmodige ba
ade i hw oc hierte och deslighest vduertis
met gerningerne / Det skeer naar forelder
ne lade dem strax gøre subtlige kaastelig
ge kleder men de ere smaa / och faa dem
hwer oc bonit paa met span / knappe / spæ
ger / fiedre eller andre saadanne smicke /
Oc binde dem kniffue oc taske paa sider
meth huilke sticke oc andre saadanne wil
bølilige ting och hoffmodige klededone de

locke oc drage dem til verdens forfengeli-
ghed Oc til stor hoffmodighed / oc til ath-
elske rigdom / oc stor heder oc ere / Det gø-
ris icke behoff at lare eller gifue dem naar
sage till saadanne sticke met kleder eller
anden ting thi ath bor onde nature er alli-
geuel nock tilbøypelig til synd och ont / och
til hofferdighed / ath man skaa icke lare
dem det i deris vngdō. Tha de lade dem
siden tōcke naar de opwoxe / ath de ere be-
dre en andre menniske fore de ere for saa
hoffmodelige kaastelige och kreselige op-
fōdde Gud bedre de foreldre det som saas-
dant gøre oc tilstede / Ath deris børn saa
opfōdis och laris i deris vngdom / De
haffue fast mere omhw for deris børns
arme dødelige legeme / En saar deris dy-
rebare kaastelige siele som Gudz søn igen
løfde fra dieffuelen met sin haarde død oc
pine / Oc samme siele skulle met retie leff-
ue ewindelige i hiemmerigis glede / Dem
forkaste de offte saa skammelige met de-
ris store forsomelse

¶ Tencker her paa i gode foreldre som
haffue børn / Och acter den store ewige
skade som de kunde faa der aff at de icke
opfødis tilbørlige
¶ Forelderne skulle och acte och besinde
den store skade / och det megle onde / som
der kan ske i blant den menige almue
Och i blant alle gode christne menniske i
framtiden / for de haffue icke erlige opfødt
deris børn / Thi ath mange / diss ver / som
ere ille opfødde vnder trycke de fattige
met mact oc velde / De somme gøre man
ge vshørlige skammelige och forbannede
slammige gerninger / met hord / mord / forres
deri / tyffuert bedrageri / och andre werlige
fücke for huilke der songet oc mange aff
den werlig død / och bliffue hengde / stepl
de / oc halssbugne / den selff til skade skend
sel och skam / Och deris foreldre til stor
blysel sorg oc drossuelse / Och da angret
den ath de haffue icke opfødt samme der
ris børn meth tuet och ere / men de vaare
smaa oc gaffue dem icke aff riset naar de

biøde/ Men det er da for sille at tencke
der paa/ for de ere da skammelige boite oc
døde/ oc de side selfue igen met swar sorg
oc drøuelse saa lenge de leffue Her om ta-
ler Salomon och siger Hwo som spar ri-
ser han hader sit barn/ Oc huo som elsker
sit barn han reffser det idelige/ Mand si-
ger oc almindelige/ At riss gø: gaar barn
Salomon siger oc saa igen/ Er det saa at
du slar dit barn met riss da frelser du
hans siel fra heluede

For di er den tredye gode ting i ecteskaff
som er at føde børn/ Den alder ypperste
oc beste ting der vdi/ Om forelderne ville
opføde och affue deris børn rettelige och
erlige Gud til loff oc are/ Och ick mere
elske deris dødelige arme legeme/ en deris
dyrebare siele som skulle leffue til euig tid
i hiemerige/ Saa forlouis oc forelderne for
deris skyld ick all eniste de synde oc vel-
løst so de haffue samme i ecteskaffuit. Men
oc alle andre deris synde som de gjorde/

¶

Vaare icke den falske kørbelige / oc vbes-
quemmelige kerlighed / som saa pnickelige
forblinder deris hw hierte och sind ath de
mere elcke deris bønns liff / en deris siele
oc ville icke strasse dem naar de bryde

B Der fore kunde forelderne icke snar-
rerre och vissere foruerffue dem helssuede /
en paa deris egne bøn Naar de forsøme
ath lare dem rettelige oc erlige op / oc ath
tiene Gud och lessue effter hans budord
och vilge hwad hulpe det och forelderne /
om de en fastede dem selssue i hiel / oc ba-
de och vogede nat oc dag / och løbe fra en
kirke til en anden / ath høre alle de messer
som der huer dag sagdis / och fore mange
pillegrims regser fra itz land til det an-
det / Oc lode lese oc siwonge mange vigi-
lyes Eller oc gjorde andre saadanne ger-
ninger / som dem tøjte meget gode oc ka-
astelige ath vere Thi Gud vil icke spør-
ge dem der om at i deris dødz time naar
de skulle dø / Oc ey heller paa den yderste
domme dag Men han vill kressue oc eske

deris bønns siel aff dem som han haff-
uer giffuit oc besalet dem/ at opfode lare
och tage vare paa/ Det bewists klarlige
met Gudz egne ord som der staar Luce
i det xviij cap/ I Iherusalem datter/
gredet icke offuer mig/ icke offuer eder selff-
ne oc eders bøn/ De dage skulle komme
at i skulle si/ Salige ere de so icke fød-
de bøn/ Oc de byst som icke gaffue ath-
di/ Huo? saare skulle de da saa grede och
vene dem/ vden at deris fordomelse kom-
met/ dem da paa halff/ saar deris bønns
skyld som de haffue ille oc forsomelige op-
fodt/ Thi ath hagde de icke hafft samme
bøn/ Da hagde de en saete bleffuit salige
Sandelige disse/ Gudz ord burde met ret-
te fast oc inderlige ath leggis paa alle de-
ris hierte som haffue bøn/ Ath de kunde
altid haade narle och sulde/ Acte ac tencke
paa deris bønns sielis beste oc salighed/
och lare dem ath tiene Gud/ oc leffue er-
lige och cristelige meth deris ieffn cristne/
At de fattige bøn bleffue icke saa ynckes

lige forfømmede oc ille opfødde sonj de mæ-
gøre diff ver mange stede/ Thi ligger for-
relderne stor mact paa / ath de idelige och
daglige befindende och acte hwad deris børn
haffue mest behoff paa sielens vegne / och
siden pø legemens vegne forelderne skul-
le och acte ath deris børn er ith kaasteligt
klenodie oc dyrebar liggende sa som Gud
haffuer giffuit dem / Oc ath de skulle tage
det weil vare hiet alsomstørste flit oc god
tilsyn At det icke tagis oc stielis fra dem
aff dteffuelen / verden / oc legemed Thi at
Gud vil kressue samme liggende fre gant-
ske strengelge aff dem paa den yderste dø-
me dag / Quinderne skulle fordi mest tenc-
ke her paa / Ath de skulle icke da siige Sa-
lige ere de som icke fødte børn / Eller och
De mig / De mig ath ieg saa skammelige
och ille opfødde mine børn vden Gudz
frøet och redsle / och vden tvæt och are /
Och lod dem haffue deris egen vilge /
Oc straffede dem icke naar de brøde saar
deris wtuct

✿ D huo: hellig oc en god salig stat er
ecteskaff om han holdis reth och tilbørlig
ge / Och det er en ynckelig och arm stat
om han holdis ilde och wtilbørlige / Vile
huert menniske fordi dette acte och besin
de / Da skulle der somme icke saa lettelige
giffte dem som de gøre / Och tencke en
føye ting der paa at de ville leffue erlige
Mange giffte dem nu mere at de kun
de bedruffue deris legemis wbequemmelis
ge løfte / En de gøre at det skall komme
Gud til loff och are och deris arme siele
til salighed / Huo som kunde dette vel ac
te Da skulle han helder holde sig i kyske
hed oc Jomfrudom om det vaare hānem
mueligt En at han skulle giffte sig Men
der er icke mange som haffue den gaff
ue aff deris egen nature Vden Gud giff
uet dem besynderlige naade der til / Thi
gøre de gantske daarlige som nøde eller
locke deris børn i Nynne closter / men de
ere smaa och vnge / thi de vide icke om
Gud vil vnde dem at leffue i jomfrudom

Thi atth alle menniske ere skrøbelige och
tilbøplige til onth aff deris egen nature/
Vnge menniske som ere ille opfødde de søl
ge gerne effter legemens løfte/oc acte det
ringe atth de det gøre Men Gud som in
gen ting kan skjulis faare seet oc acter det
gantke storlige/De vil der offuer retferde
lige dømme vden de omuēdis oc bedre dem

En swm oc besworing her po

✠ Ville alle mend oc qwindor som are i
ecteskaff/gøre ret penitētz/ bod oc bedring
faar deris synder/De foruerffue dem mi
skundhed oc naade aff Gud/ oc siden dø
salige och faa Gudz rige / Da skulle de
først selffue tro atth vaar Herre Ihesus
Christus gjorde fyllest for alle deris syn
der oc vill gerne gøre dem salige aldelis
forgeffuis vden deris egen fortieniste (det
skulle de oc lære deris bøn) De skulle oc
legge all deris vind och slit der paa / aff
all deris mact oc formwe At deris bøn
rettelige opfoddis och lerdis till atth ticne

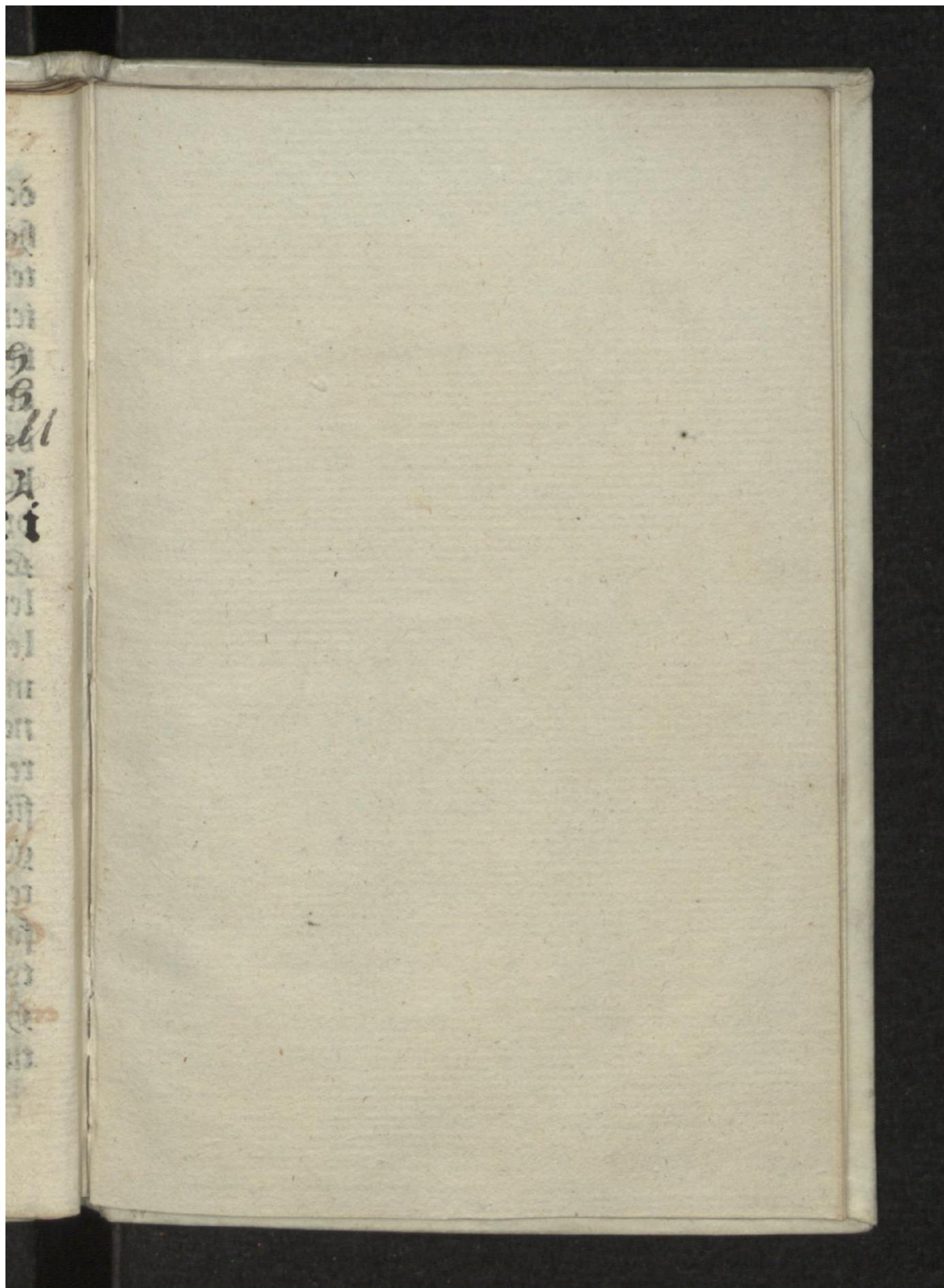

oc loffue Gud / Oc ath bede hannem ath
han ville giffue dem det / som dem er nõt
teligst til liff oc siel ❀ Kunde forelderne
icke selffue late oc vnderuise dem i Gudz
budord oc i anden god lerdoin Da skulle
de nyde oc bruge andris hielp der til som
det kunde gøre / Och spare der huerken
kaast eller penninge paa / Det er fast be-
dre gjort / oc mere tacknemeligt for Gud
En ath de skietede altere / messer kirker el-
ler kloster eller anden Gudz tieniste / el-
let at de lode lase messer psaltere sw psal-
mer oc mange Vigilyes / Thi ath bønne-
ne ere de liwss som skulle liwssse deris for-
reldre her paa iorden men de leffue / Och
siden i det euige liff for vden ende / Alle
gode cristne menniske som ere skickede i ec-
teskaff / betencker oc acter disse forscressne
faa ord oc artickle vel / Och opføder och
twæter eders bøn erlige Gud till tieniste
Hvilken ske loff oc ere aff alle sine crea-
ture euindelige for vden ende Amen

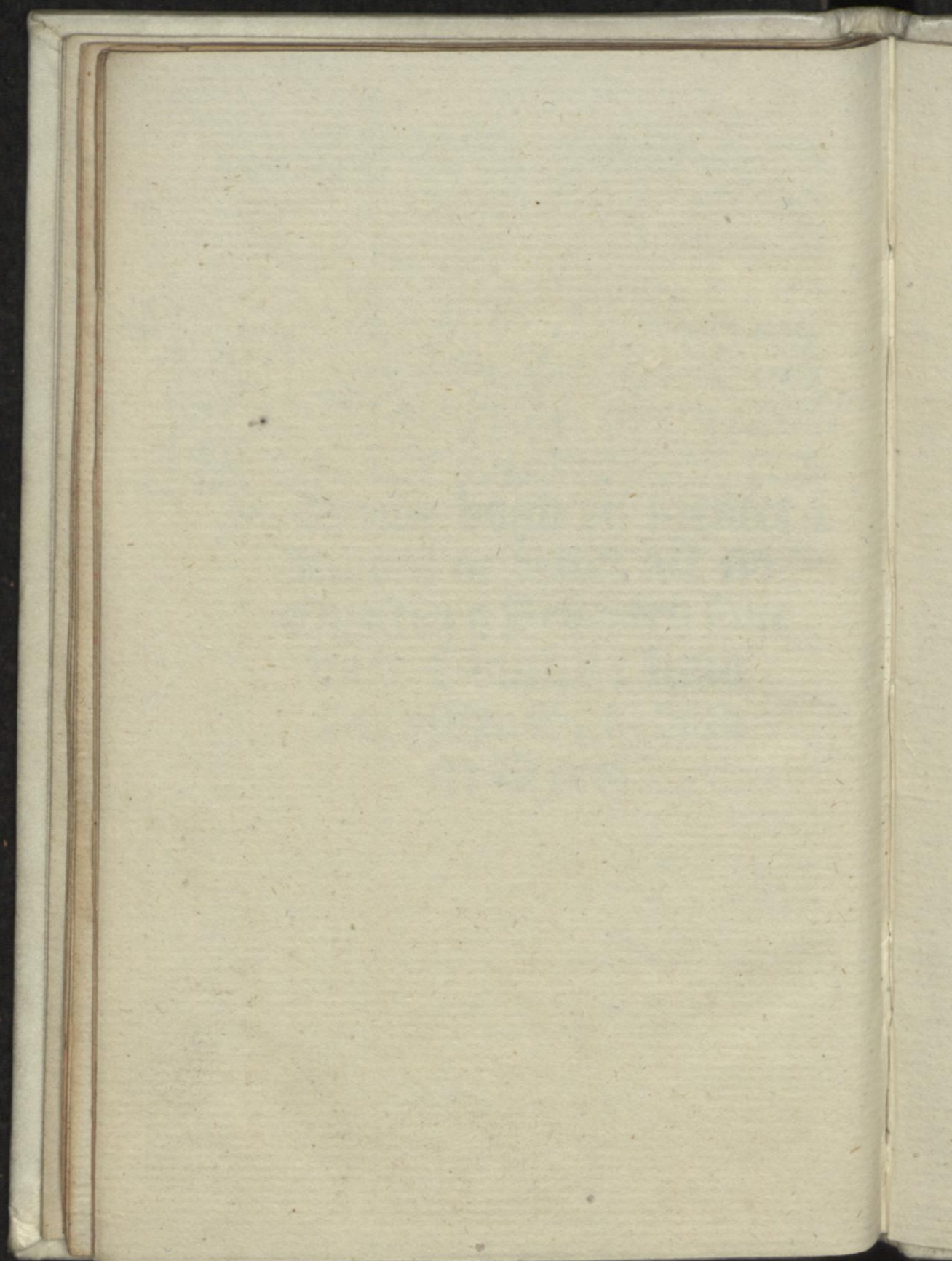

Denne bogh er prentet i
Andorp oc rettet aff M.
Christiern Pedersen som
baar Cannick i Lund
Nar effter Gudz byd
M. D r r r i

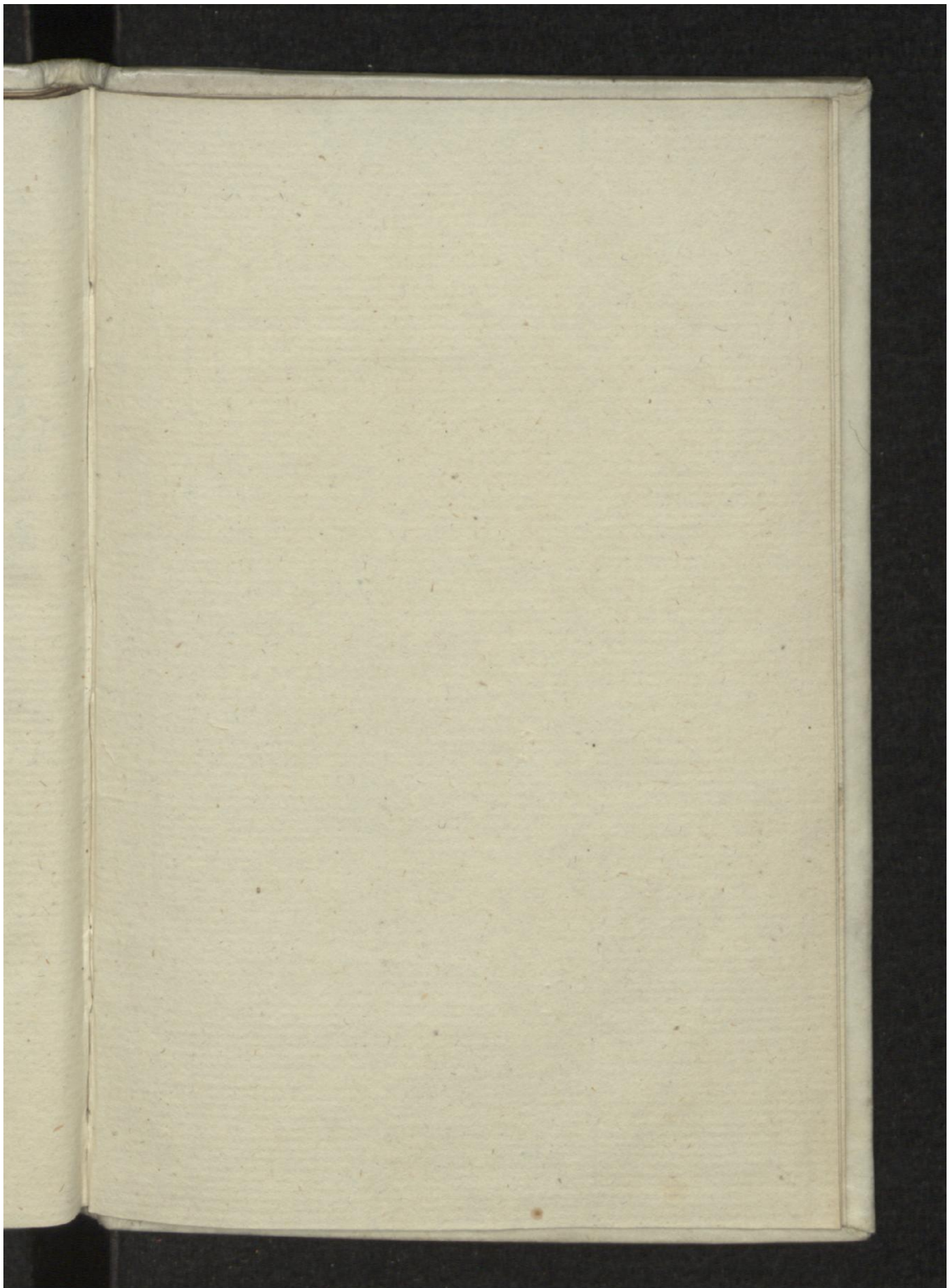

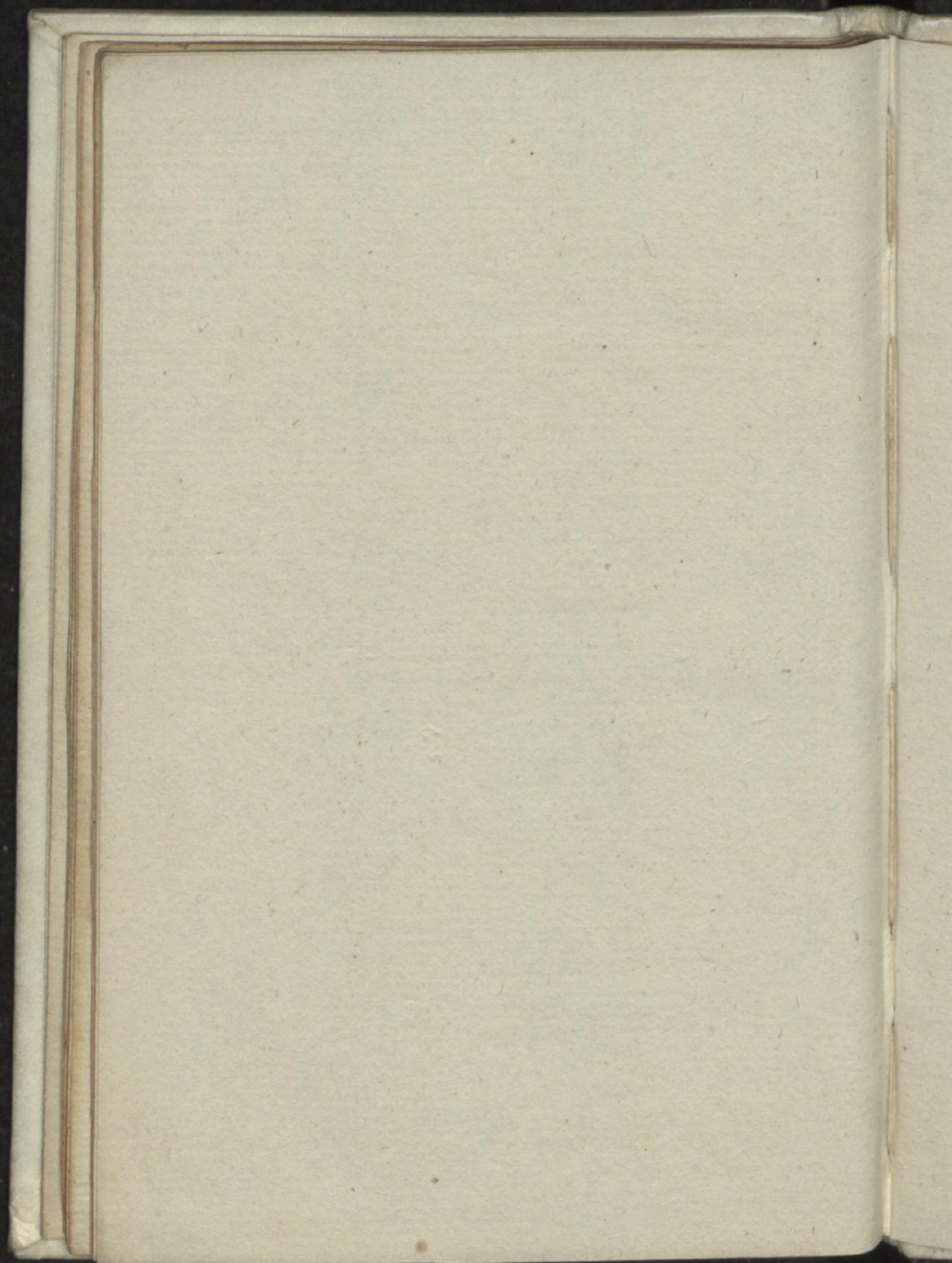

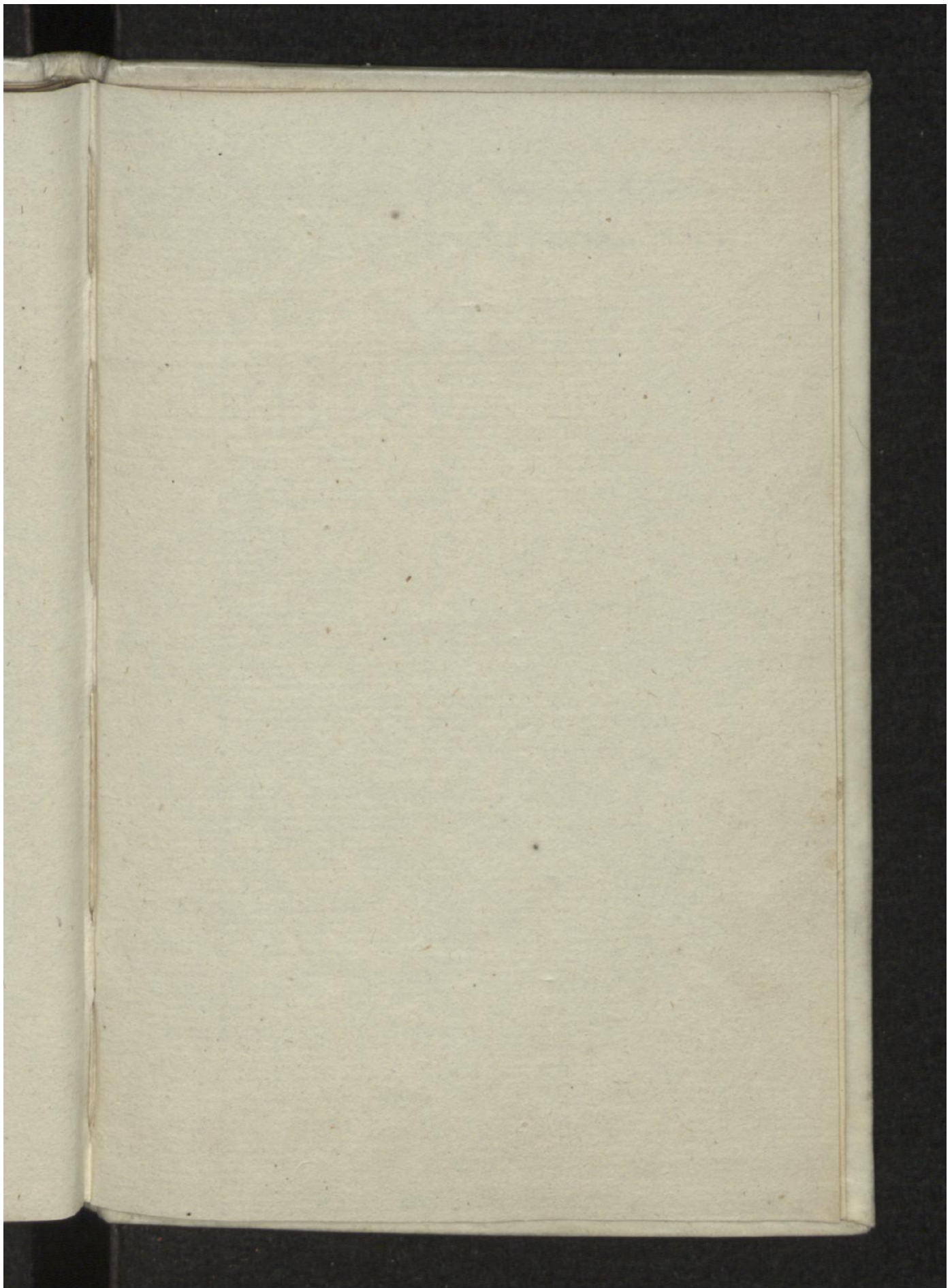

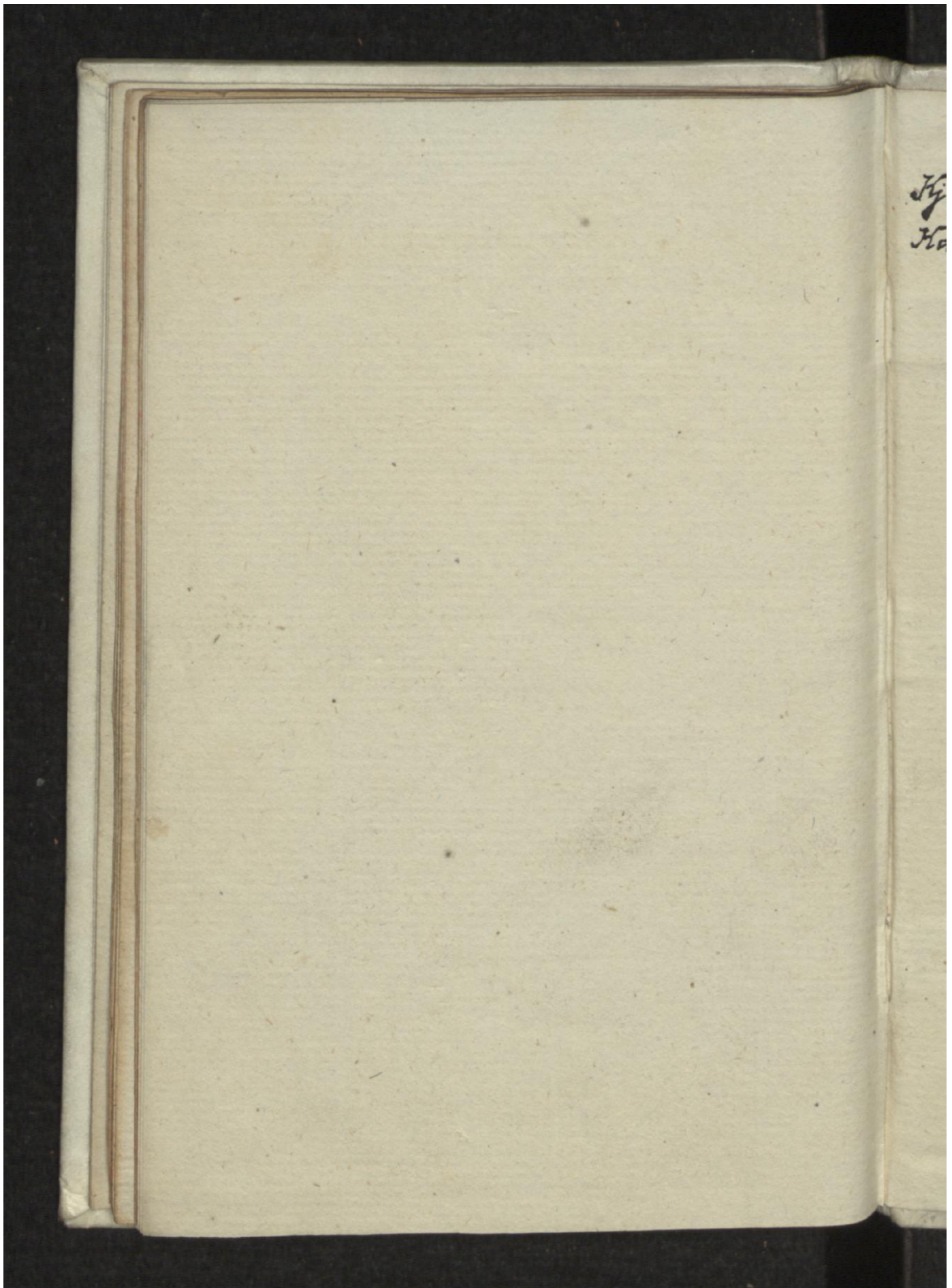

Kjøbt paa Biskop Skat Rørdams Auktion.
Katalog Side 25 N° 599. - d. 5 Oktober 1910. -